

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE (drugi senat)
z dne 30. septembra 2010

Zadeva F-20/06

Patrizia De Luca
proti
Evropski komisiji

„Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Uradniki, ki napredujejo v višjo funkcionalno skupino na podlagi splošnega natečaja — Kandidat, vpisan na rezervni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodna pravila za razvrstitev v naziv ob sprejemu v službo — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Člena 5(2) in 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi členov 236 ES in 152 AE, s katero P. De Luca, ki je uspešno opravila natečaj pred 1. majem 2004, predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 23. februarja 2005, s katero je bila imenovana za administratorko, v delu, v katerem je bila s to odločbo razvrščena v naziv A*9, plačilni razred 2.

Odločitev: Tožba se zavrne. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

Povzetek

1. *Uradniki — Pravno sredstvo — Predhodna upravna pritožba — Roki — Začetek (Kadrovski predpisi za uradnike, členi 25, 26, 90 in 91)*

2. *Ničnostna tožba — Pristojnost sodišča Skupnosti — Predlog za razglasitev ničnosti posamičnega akta, ki posega v položaj — Nepristojnost sodišča Skupnosti, da ugotovi nezakonnost splošne določbe v izreku svojih sodb (člen 230 ES)*

3. *Uradniki — Zaposlovanje — Imenovanje v naziv — Uvedba nove karijerne strukture z Uredbo št. 723/2004 — Prehodne določbe za razvrstitev v naziv (Kadrovski predpisi za uradnike, Priloga XIII, člena 1(2) in 12(3); Uredba Sveta št. 723/2004)*

4. *Uradniki — Zaposlovanje — Imenovanje v naziv — Uvedba nove karijerne strukture z Uredbo št. 723/2004 — Prehodne določbe za razvrstitev v naziv (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 3; Priloga XIII, člen 12(3); Uredba Sveta št. 723/2004)*

5. *Uradniki — Zaposlovanje — Imenovanje v naziv — Imenovanje v naziv iz funkcionalne skupine, naveden v obvestilu o natečaju — Uvedba nove karierne strukture z Uredbo št. 723/2004 — Prehodne določbe za razvrstitev v naziv*
(Kadrovski predpisi za uradnike, člena 29(1) in 31(1); Priloga XIII, člena 2(1) in 12(3); Uredba Sveta št. 723/2004)

6. *Uradnik — Zaposlovanje — Imenovanje v naziv — Uvedba nove karierne strukture z Uredbo št. 723/2004 — Prehodne določbe za razvrstitev v naziv*
(Kadrovski predpisi za uradnike, Priloga XIII, člen 12(3); Uredba Sveta št. 723/2004)

7. *Uradniki — Zaposlovanje — Imenovanje v naziv — Imenovanje v naziv iz funkcionalne skupine, naveden v obvestilu o natečaju — Uvedba nove karierne strukture z Uredbo št. 723/2004 — Prehodne določbe za razvrstitev v naziv*
(Kadrovski predpisi za uradnike, Priloga XIII, člen 12(3); Uredba Sveta št. 723/2004)

1. Pritožbeni rok iz člena 90 Kadrovskih predpisov lahko začne teči od dneva, ko je bila zadevna oseba obveščena o aktu, ki ima zanjo negativne posledice. To postopkovno določbo, ki naj bi zajemala zelo veliko primerov, je treba razlagati z vidika temeljnih pravil iz Kadrovskih predpisov, ki urejajo obveščanje uradnikov o bistvenih elementih njihovega delovnega razmerja, zlasti obliko tega obveščanja. Iz sistematike pravil iz Kadrovskih predpisov, zlasti iz členov 25 in 26, je razvidno, da je treba odločbe o razvrstitvi v naziv in odločbe o imenovanju pravilno vročiti zadevni osebi in da uprava te osebe o tem ne sme obvestiti samo z dokumentom, ki bi bil le posledica teh odločb, niti se ne sme odreči zagotovitvi, da jih je naslovnik dejansko prejel. Če bi se od zadevnega uradnika zahtevalo, da mora pritožbo vložiti najpozneje v treh mesecih od prejetja ponudbe za zaposlitev, ne pa od vročitve odločbe o imenovanju, bi se namreč razvrednotila člena 25, drugi odstavek, in 26, drugi in tretji odstavek, Kadrovskih predpisov, katerih namen je prav omogočiti uradnikom, da se dejansko seznanijo z odločbami, ki se med drugim nanašajo na njihov upravni položaj, in uveljavijo pravice, ki so jim zagotovljene s Kadrovskimi predpisi.

(Glej točke od 38 do 40.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: 28. junij 2006, Grünheid proti Komisiji, F-101/05, ZOdl. JU, str. I-A-1-55 in II-A-1-199, točke 49, 52 in 56.

2. Čeprav je sodišče Skupnosti v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti posamičnega akta, ki posega v položaj, dejansko pristojno, da incidenčno ugotovi nezakonnost splošnega predpisa, na katerem temelji izpodbijani akt, pa po drugi strani ni pristojno, da to ugotovi v izreku svojih sodb.

(Glej točko 44.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: 4. junij 2009, Adjemian in drugi proti Komisiji, F-134/07 in F-8/08, ZOdl. JU, str. I-A-1-149 in II-A-1-841, točka 38, zoper katero je bila vložena pritožba pri Splošnem sodišču Evropske unije, zadeva T-325/09 P; 29. september 2009, Aparicio in drugi proti Komisiji, F-20/08, F-34/08 in F-75/08, ZOdl. JU, str. I-A-1-375 in II-A-1-2013, točka 28.

3. Iz člena 1(2) v povezavi s členom 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom izhaja, da ima izraz „zaposlijo“ poseben pomen in da ga je treba razumeti, kot da se nanaša na uradnike, ki so se med 1. majem 2004, datumom začetka veljavnosti Uredbe št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, in 30. aprilom 2006 zaposlili na delovnem

mestu, ki se je izpraznilo po tem, ko so bili pred 1. majem 2006 vključeni na seznam primernih kandidatov po končanem natečaju, objavljenem na podlagi starih Kadrovskih predpisov, ne glede na to, ali so ti uradniki ob zaposlitvi imeli tak naziv ali ne.

(Glej točko 56.)

4. Načelo enakosti je kršeno, kadar se kategoriji oseb, katerih dejanska in pravna položaja se bistveno ne razlikujeta, pri zaposlitvi obravnavata različno in če tako obravnavanje ni objektivno upravičeno.

Ker bi bil sicer preprečen vsakršen razvoj zakonodaje, načelo enakosti prav tako ne sme ovirati svobode zakonodajalca, da pravila iz Kadrovskih predpisov kadar koli spremeni, če meni, da je to v interesu službe, čeprav se izkaže, da so nove določbe manj ugodne za uradnike kot stare.

Poleg tega iz člena 3 Kadrovskih predpisov izhaja, da je podlaga za imenovanje uradnika nujno enostranski akt uprave in da lahko izbrani kandidat na natečaju šele po prejemu take odločbe zahteva funkcijo uradnika in posledično ugodno rešitev na podlagi določb Kadrovskih predpisov.

Iz navedenega izhaja, da je bilo mogoče uradnike, imenovane od 1. maja 2004, ko je začela veljati Uredba št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, zakonito razvrstiti v naziv samo na podlagi novih meril, veljavnih na ta datum. V prehodnem obdobju od 1. maja 2004 do 30. aprila 2006 so bila ta merila določena v členu 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom.

Te ugotovitve ne morejo omajati preudarki glede datuma začetka veljavnosti sprememb Kadrovskih predpisov. Prvič, čeprav ni mogoče izključiti, da bi se lahko datum začetka veljavnosti novih predpisov izkazal za diskriminatornega, pa je bil datum 1. maj 2004 v obravnavanem primeru objektivno upravičen. Na spremembo Kadrovskih predpisov so vplivali spremembe v družbi na splošno in njihovo odražanje v ureditvenem okviru, ki se uporablja za evropsko javno upravo, da se „zadovoljijo spreminjajoče se potrebe institucij in v njih zaposlenih“, kot izhaja iz samega besedila uvodne izjave 1 Uredbe št. 723/2004. Razumljivo je torej, da je lahko začetek njihove veljavnosti sovpadal s pristopom desetih novih držav članic. Dalje, datum zaposlitve, ki ga določi uprava, je objektivni dejavnik in ni odvisen od volje zakonodajalca Skupnosti.

(Glej točke od 68 do 71 in 73.)

Napotitev na:

Sodišče: 22. december 2008, Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, C-443/07 P, ZOdl., str. I-10945, točki 76 in 81;

Sodišče prve stopnje: 30. september 1998, Ryan proti Računskemu sodišču, T-121/97, Recueil, str. II-3885, točka 100; 29. november 2006, Campoli proti Komisiji, T-135/05, ZOdl. JU, str. I-A-2-297 in II-A-2-1527, točka 105; 11. julij 2007, Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, T-58/05, ZOdl., str. II-2523, točke 54, 55, 77, 86 in 113;

Sodišče za uslužbence: 19. junij 2007, Davis in drugi proti Svetu, F-54/06, ZOdl. JU, str. I-A-1-165 in II-A-1-911, točka 81.

5. Kar zadeva imenovanje uradnikov v naziv po uvedbi nove karijerne strukture z Uredbo št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, določitev ravni prostih delovnih mest, ki jo je uprava opravila na podlagi določb starih kadrovskih predpisov s tem, da je sestavila obvestilo o natečaju, ni mogla učinkovati tudi po 1. maju 2004, datumu začetka veljavnosti Uredbe št. 723/2004.

Pravica kandidatov, izbranih na natečaju, ki izhaja iz člena 31(1) Kadrovskih predpisov, da so razvrščeni v naziv, naveden v obvestilu o natečaju, se torej lahko nanaša samo na veljavno pravo, saj se zakonitost odločbe presoja glede na pravne elemente, veljavne ob njenem sprejetju, zato ta določba uprave ne more zavezovati k sprejetju odločbe, ki ne bi bila skladna s Kadrovskimi predpisi, kot jih je spremenil zakonodajalec Skupnosti, in ki bi bila zaradi tega nezakonita.

Zakonodajalec je v teh okoliščinah, za katere je značilno, da so bili 1. maja 2004 v okviru novega kariernega sistema odpravljeni nazivi, navedeni v obvestilih o natečaju, ki so bila objavljena pred tem datumom, za rešitev težav, povezanih s temi okoliščinami, lahko sprejel člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom in določil razvrščanje v naziv za izbrane kandidate, ki so bili vpisani na rezervne sezname, objavljene pred 1. majem 2004, za uradnike pripravnike pa so bili na podlagi teh natečajev imenovani po tem datumu.

Res je, da razvrščanje v naziv, določeno s členom 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom, ne ustreza nazivom iz obvestil o natečaju, objavljenih pred 1. majem 2004, in da je ta določba v nasprotju s pravilom iz člena 31 Kadrovskih predpisov, ki je bilo povzeto iz člena 31 starih Kadrovskih predpisov. Vendar je člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom glede na svoj predmet posebna prehodna določba, ki lahko za neko kategorijo uradnikov odstopa od splošnega pravila iz člena 31 Kadrovskih predpisov.

Omejitve, ki so del prehoda z enega načina upravljanja na drugega, lahko, kar zadeva kariero uradnikov, zahtevajo, da se uprava začasno in v določenih mejah oddalji od stroge uporabe stalnih pravil in načel, ki se običajno uporabljajo za zadevne okoliščine.

Tudi kar zadeva upoštevanje člena 29 Kadrovskih predpisov, iz katerega izhaja, da je obvestilo o prostem delovnem mestu pravni okvir, ki je za upravo zavezujoč, ta člen nima večje zavezujoče moči kot člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom in ne more prevladati nad to posebno in prehodno določbo.

Poleg tega je edini namen člena 2(1) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom, ki določa ugodnejše razmerje med starimi nazivi in tistimi, ki so veljali v prehodnem obdobju od 1. maja 2004 do 30. aprila 2006, kot člen 12(3) iste uredbe, da se 1. maja 2004 pretvorijo nazivi tistih, ki so imeli 30. aprila 2004 funkcijo uradnika, s ciljem, da bi se za njih začela uporabljati nova karierna struktura, ki naj bi v celoti začela veljati 1. maja 2006. Na podlagi ozke razlage členu 2(1) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom – tako kot nobeni prehodni določbi – ni mogoče priznati takega področja uporabe, ki bi presegalo vzpostavitev tega začasnega razmerja.

(Glej točke od 84 do 86 ter 91 in 92.)

Napotitev na:

Sodišče: Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, navedena zgoraj, točki 100 in 101;

Sodišče prve stopnje: 11. februar 2003, Leonhardt proti Parlamentu, T-30/02, RecFP, str. I-A-41 in II-265, točka 51; 19. oktober 2006, Buendía Sierra proti Komisiji, T-311/04, ZOdl., str. II-4137, točka 213; Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, točke 110 in od 112 do 115.

6. Uradnik se ne more sklicevati na načelo varstva zaupanja v pravo, da bi nasprotoval zakonitosti nove uredbene določbe, predvsem na področju, na katerem ima zakonodajalec, kot v tem primeru, široko polje proste presoje. Poleg tega se lahko pravica zahtevati varstvo zaupanja v pravo uveljavlja samo, če so dana jamstva v skladu z veljavnimi standardi. Organ, pristojen za imenovanja, bi sprejel nezakonito odločbo, saj ne bi bila v skladu s Kadrovskimi predpisi, če bi uradnika, imenovanega po 1. maju 2004,

ko je začela veljati Uredba št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, razvrstil na podlagi določb o nazivih in karierni ureditvi iz starih kadrovskih predpisov, ki niso bili več veljavni.

(Glej točke od 99 do 101.)

Napotitev na:

Sodišče: Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, navedena zgoraj, točki 91 in 100;

Sodišče prve stopnje: 11. julij 2002, Wasmeier proti Komisiji, T-381/00, RecFP, str. I-A-125 in II-677, točka 106; 4. maj 2005, Castets proti Komisiji, T-398/03, ZOdl. JU, str. I-A-109 in II-507, točka 34; 23. februar 2006, Cementbouw Handel & Industrie proti Komisiji, T-282/02, ZOdl. JU, str. II-319, točka 77; Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, navedena zgoraj, točka 95; 4. februar 2009, Omya proti Komisiji, T-145/06, ZOdl., str. II-145, točka 117.

7. V okviru prenove Kadrovskih predpisov na podlagi Uredbe št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, ki je povzročila spremembo strukture nazivov uradnikov, načelo upravičenosti vseh uradnikov do kariere znotraj svoje institucije kot tako ne more upravičiti uporabe starih določb za uradnika in tako razbliniti cilja, ki ga je določil zakonodajalec. Načeloma namreč velja, da se ob spremembi splošnih določb, zlasti določb Kadrovskih predpisov, novo pravilo uporabi nemudoma za prihodnje učinke položaja, ki je nastal – ne nujno v celoti – v obdobju veljavnosti starega pravila. Kadrovski predpisi ne določajo pravice do napredovanja v naziv na podlagi splošnega natečaja niti za uradnike, ki izpolnjujejo vse pogoje za tako imenovanje, saj vpis kandidatov, izbranih na splošnih natečajih, na seznam primernih kandidatov, sestavljen po izbirnih izpitih, pomeni samo, da so zadevne osebe pridobile možnost imenovanja na eno od delovnih mest, razpisanih v natečaju, ta možnost pa nujno izključuje vsakršno pridobljeno pravico.

(Glej točki 125 in 126.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, navedena zgoraj, točke od 51 do 53.